

VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2016)0433

Euroopa Keskpanga 2015. aasta aruanne

Euroopa Parlamendi 22. novembri 2016. aasta resolutsioon Euroopa Keskpanga 2015. aasta aruande kohta (2016/2063(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Keskpanga 2015. aasta aruannet,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 284 lõiget 3,
 - võttes arvesse ELi toimimise lepingu artikli 123 lõiget 1,
 - võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eriti selle artiklit 15,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 132 lõiget 1,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A8-0302/2016),
- A. arvestades, et president Draghi väitis õigesti Ühendkuningriigi võimaliku lahkumise kohta EList, et „see, mil määral see avaldab mõju majanduse väljavaadetele, sõltub eelseisvate läbirääkimiste ajastusest, arengust ja lõpptulemusest. Euroala on seni olnud vastupidav, kuid selle ebakindluse tõttu on meie põhistsenaarium avatud negatiivsetele riskidele“; ning et „hoolimata sellest, millised saavad olema Euroopa Liidu ja Ühendkuningriigi vahelised edaspidised suhted, on äärmiselt tähtis austada ühtse turu terviklikkust. Mis tahes tulemus peaks tagama selle, et kõigi osaliste suhtes kohaldatakse samu eeskirju“;
- B. arvestades, et komisjoni kevadel avaldatud viimase prognoosi kohaselt kujuneb euroala majanduse reaalkasvuks 2016. aastal eeldatavalt tagasihoidlik ja geograafiliselt ebahühtlane 1,6 protsenti ja 2017. aastal 1,8 protsenti pärast 1,7-protsendilist majanduskasvu 2015. aastal;
- C. arvestades, et sama prognoosi kohaselt peaks euroala tööpuudus vähenema 10,9 protsendilt 2015. aasta lõpus 9,9 protsendini 2017. aasta lõpus; arvestades, et töötuse määrade erinevused liikmesriikide vahel suurenesid 2015. aastal jätkuvalt ning

ulatusid 4,6 protsendist Saksamaal 24,9 protsendini Kreekas;

- D. arvestades, et sama prognoosi kohaselt eeldatakse valitsemissektori eelarvepuudujäägi vähenemist euroalal järk-järgult 2015. aastal 2,1 protsendilt 1,9 protsendini 2016. aastal ja 1,6 protsendini 2017. aastal ning valitsemissektori võla suhe SKPsse peaks esmakordselt pärast kriisi algust prognoosi kohaselt samuti vähenema, kuigi komisjon kohaldab ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust endiselt nelja euroala riigi suhtes: Prantsusmaa, Hispaania, Kreeka ja Portugal; arvestades, et Küpros, Iirimaa ja Sloveenia on rakendanud makromajanduslikke programme, mis on neil võimaldanud vähendada oma puudujääki allapoole künnist, milleks on 3 protsenti SKPst;
- E. arvestades, et sama prognoosi kohaselt eeldatakse euroalal jätkuvalt väliskaubanduse ülejääki, mis on nii aastal 2016 kui ka 2017 ligikaudu 3 protsenti SKPst; arvestades, et nn karmil Brexitol võib olla kahjulik mõju nii ELi kui ka Ühendkuningriigi kaubandusbilansile, arvestades et Ühendkuningriik on üks euroala peamiseid kaubanduspartnereid;
- F. arvestades, et ELi toimimise lepingu artikli 127 lõike 5 kohaselt on Euroopa Keskpankade Süsteemi ülesanne aidata säilitada rahandussüsteemi stabiilsus;
- G. arvestades, et ELi toimimise lepingu artikli 127 lõike 2 kohaselt on Euroopa Keskpankade Süsteemi ülesanne „edendada maksesüsteemide tõrgeteta toimimist“;
- H. arvestades, et 2016. aasta septembris koostatud EKP prognoosi kohaselt püsib euroala keskmine inflatsioonimäär, mis oli 2015. aastal null protsenti, 2016. aastal selle taseme lähedal (0,2 protsenti), suureneb 1,2 protsendini 2017. aastal ja 1,6 protsendini 2018. aastal; arvestades, et viimaste aastate madalat inflatsioonimäära võib muu hulgas eelkõige seostada madalate energiahindadega;
- I. arvestades, et demograafiliste suundumuste kinnistumise, jätkuvalt madalate energiahindade ja kõrge tööpuudusega Euroopa ühiskonnale kaubavahetuse ja rahalisest globaliseerumisest tuleneva täieliku mõju tõttu on inflatsiooni eesmärki järjest raskem täita; arvestades, deflatsioonisurve süvendab investeringute puudust ja kogunõudluse nõrkust;
- J. arvestades, et EKP käivitas 2015. aasta märtsis laiendatud varaostukava 1,1 triljoni euro suuruses mahus, mis pidi esialgse kava kohaselt kestma 2016. aasta septembrini;
- K. arvestades, et seda kava on sealtpeale ajakohastatud ning varaostukava peaks kavakohaselt kestma 2017. aasta märtsini ning selle kogusumma peaks olema ligikaudu 1,7 triljonit eurot ning et kõlbliku vara loetelu laiendati ja sellesse arvati ka finantssektorivälise ettevõtete võlakirjad ning piirkondlike ja kohalike omavalitsuste võlakirjad; arvestades, et on tekkinud mure, et EKP bilanss sisaldab suurenenud riske;
- L. arvestades, et EKP on alates varaostukava algusest ostnud 19 094 miljoni euro väärtuses varaga tagatud väärtpapereid;
- M. arvestades, et EKP leevendas veelgi oma rahapoliitilist kurssi ja alandas märtsiks 2016 keskseid sekkumismäärasid enneolematu tasemeni: põhiliste refinantseerimisoperatsioonide pakkumisintrssi 0 protsendini ja hoiustamise püsivõimaluse intressimäära 0 protsendist kuni -0,4 protsendini; arvestades, et EKP pakub pankadele laenude andmiseks stiimuleid ning viib seda eesmärki silmas pidades

jälle ellu mitmeid sihtotstarbelisi pikemaajalisi refinantseerimisoperatsioone (TLTRO II);

- N. arvestades, et EKP on seisukohal, et ühtne järelevalvemehhanism loodi mikrotasandi usaldatavusjärelevalve pidevaks rakendamiseks ja tagamiseks kogu euroalal, et tagada pangaoperatsioonidele võrdsed tingimused ja kehtestada ühtne hindamismetoodika;
- O. arvestades, et EKP president on korduvalt rõhutanud, et hädavajalikud struktuurireformid euroalal tuleb kiiresti ellu viia;
- P. arvestades, et EKP toetab lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaperistamise raamistikku ja sellest tulenevaid vähenenud kapitalinõudeid, mis elavdavad nii väärtpaperistamise turgusid kui ka reaalmajanduse rahastamist;
- Q. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 123 ning Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikliga 21 on valitsuste rahastamine keelatud;
1. toonitab, et euroalal on jätkuvalt suur tööpuudus, üleliia madal inflatsioonimäär ja ulatuslik makromajanduslik tasakaalustamatus, sh jooksevkonto tasakaalustamatus, ning lisaks on euroalal väga väike tootlikkuse kasv, mis tuleneb investeeringute puudusest alates kriisi algusest – 10 protsendipunkti allpool kriisieelset taset – samuti ei ole ellu viidud struktuurireforme ja sisenõudlus on nõrk; märgib, et valitsemissektori kõrge võlatase ja eelkõige viivislaenude väga suur arv ning alakapitaliseeritud pangandussektor mõnes liikmesriigis killustavad endiselt euroala finantsturgu ja vähendavad seeläbi võimalusi toetada kõige ebakindlaimaid majandusi; rõhutab, et usaldusväärne fiskaalpoliitika ja sotsiaalselt tasakaalustatud struktuurireformid, mis on suunatud tootlikkuse suurendamisele, on ainus viis nendes liikmesriikides majandust jätkusuutlikult parandada;
 2. rõhutab Euroopa Keskpanga föderaalset iseloomu, mis välistab üksikute riikide vetoõiguse ja võimaldab tal kriisi lahendamisel otsustavalt tegutseda;
 3. tunnistab, et arvestades seda väga keerulist keskkonda ja ohtu, et inflatsioonimäärad jäävad pikaks ajaks väga madalale, toimis EKP talle ELi toimimise lepingu artikliga 127 antud volituste raames, kui ta võttis erakorralisi meetmeid, et viia inflatsioonimäär tagasi keskpika perioodi eesmärgiks seatud 2 protsendile, ning seetõttu ei ole see ebaseaduslik¹; märgib, et pärast varaostukavaga alustamist 2015. aasta märtsis ja tänu reaalmajandusele suunatud sihtotstarbeliste pikemaajaliste refinantseerimisoperatsioonide programmidele on finantstingimused veidi paranenud, mis on soodustanud ettevõtetele ja kodumajapidamistele laenuandmise taastumist euroalal; märgib, et need meetmed on kaasa aidanud ka mõne euroala riigi võlakirjade hinnavahe vähendamisele; märgib, et positiivne areng ei ole olnud kõikides liikmesriikides sama ja krediidinõudlus on mõnes liikmesriigis endiselt nõrk;
 4. rõhutab, et EKP alustas 2016. aasta juunis uue nelja sihtotstarbelise pikemaajalise refinantseerimisoperatsiooniga (TLTRO II); juhib tähelepanu asjaolule, et programmi stiimulite struktuur on võrreldes algsete sihtotstarbeliste pikemaajaliste

¹ Nagu on hiljuti rõhutanud Euroopa Liidu Kohus ja Saksamaa Föderaalne Konstitutsioonikohus oma 21. juuni 2016. aasta otsuses.

refinantseerimisoperatsioonidega muutunud, sest teatavad pangad saavad laenata negatiivse intressimääraga, isegi kui nad ei suurenda netolaenuandmist reaalmajandusele;

5. väljendab muret asjaolu pärast, et negatiivse intressimääraga likviidsuse pakkumisega ning kaotades nõude, et pangad peavad raha tagastama, kui nad laenuandmise künnist ei saavuta, nõrgestab EKP seost keskpanga likviidsuse tagamise ja reaalmajandusele laenuandmise vahel, mis oli sihtotstarbeliste pikemaajaliste refinantseerimisoperatsioonide kontseptsiooni keskne põhimõte;
6. peab tervitavaks Euroopa Keskpanga 2012. aasta juulis esitatud kategoorilist lubadust teha euro kaitsmiseks kõik, mis võimalik, mis on olnud euroala finantsstabiilsuse tagamisel keskse tähtsusega;
7. usub, et varaostukavadel oleks Euroopa majandusele suurem mõju, kui sellega kaasneksid tulemuslikud ja sotsiaalselt tasakaalustatud struktuurireformid, mis on kavandatud nii, et nad suurendaksid Euroopa majanduse konkurentsivõimet, ning kui EIP võlakirjaostude osakaal selles oleks suurem, muu hulgas eriti üleeuroopalise transpordivõrgu ja üleeuroopalise energiavõrgu (sotsiaalses ja majanduslikus mõttes tõestatud Euroopa lisaväärtusega projektid) ja VKEde väärtpaperistatud laenude osas; palub EKP-l teostada uurimus, et analüüsida, milline võiks olla varaostukavade mõju, kui selle abil saaks järelturgudel otseselt osta liikmesriikide investeerimis- ja teadusuuringute kuludega seotud avaliku sektori võlga; on mures, et finantssektoriväliste äriühingute emiteeritavate võlakirjade lõppost ettevõtlussektori varaostukava raames, mis oleks praeguste asjaolude puhul õigustatud, võib omada moonutavat mõju;
8. on nõus EKP presidendi Mario Draghiga, et ühtne rahapoliitika üksi ei saa ergutada kogunõudlust, kui seda ei täienda usaldusväärne fiskaalpoliitika ning ambitsioonikad ja sotsiaalselt tasakaalustatud struktuurireformi programmid liikmesriikide tasandil; tuletab meelde, et EKP peaeesmärk on vastavalt talle ELi aluslepingutes sätestatud esimeses õiguses antud mandaadile kaitsta hindade stabiilsust, et tagada investeringuid soodustav stabiilne keskkond; on seisukohal, et rahapoliitika üksi ei ole sobiv vahend Euroopa majanduse struktuuriprobleemide lahendamiseks; rõhutab, et oodatav majanduse elavdamine ei asenda olulisi struktuurireforme; juhib tähelepanu hiljutistele uuringutele ja arutlustele, milles keskendutakse neutraalsete intressimäärade võimalikule langusele, mida on viimasel aastakümnel täheldatud kogu maailmas; märgib, et selline olukord toob kaasa rahapoliitika piiratuse ja selle mõjususe vähenemise, sest oht langeda allapoole nulli sageneb;
9. on nõus, et hästi toimiv, mitmekesine ja terviklik kapitaliturg toetaks ühtse rahapoliitika ülekandumiskanaleid; nõuab sellega seoses pangandusliidu järkjärgulist lõpuleviimist ja täielikku rakendamist ning seda, et liikmesriigid sellega seotud õigusnorme täielikult täidaksid, kuid ka kapitaliturgude liidu loomist, kuna see oleks otsustav samm ühtse rahapoliitika mõjususe parandamisse ja finantssektoris esinevatest šokkidest tulenevate riskide leevendamisse; on seisukohal, et on eluliselt tähtis lahendada kõige enam kannatanud riikide pangandussektori viivislaenude probleem, et taastada rahapoliitika sujuv ülekandumine kogu piirkonnale;
10. toonitab, et majanduses ja tööturul ette võetavate struktuuri- ja sotsiaalselt tasakaalustatud reformide puhul tuleks täielikult arvestada ka demograafilisi puudusi

Euroopas, et võidelda deflatsioonisurve vastu ja luua stiimulid tasakaalustatumaks demograafiliseks struktuuriks, mis lihtsustaks ligi kaheprotsendilise inflatsioonieesmärgi saavutamist; juhib tähelepanu ebasoodsatest demograafilistest suundumustest lähtuvale negatiivsete investeeringuootuste ohule;

11. märgib siiski, et kuigi ebatraditsiooniliste meetmete mõju oht ja ülekanduv mõju on olnud märkimisväärne, eriti mis puudutab äärealade pankade rahastamise tingimusi, ei oodata inflatsioonimäära osas keskpika perioodi eesmärgiks oleva 2 protsendi saavutamist 2017. aasta jooksul; märgib, et pankade ja turgude laenuandmise praegune taastumine on liikmesriikide vahel geograafiliselt ebahühtlaselt jaotunud ega ole seni euroala investeeringute lüngale täielikult oodatud mõju avaldanud; rõhutab, et investeeringute puudus ei ole põhjustatud mitte ainult juurdepääsu puudumisest rahastamisele, vaid ka väikesest nõudlusest krediidi järele, ning et on vaja edendada struktuurireforme, mis ergutavad otseselt investeeringuid ja tööhõivet; juhib tähelepanu sellele, et institutsionaalsete investorite poolt rahvusvaheliselt aktsepteeritavate kvaliteetsete varade kättesaadavus on vähenenud;
12. märgib, et kuigi mõju reaalmajandusele on olnud väga väike, on pankadel olnud võimalik pääseda juurde praktiliselt tasuta või väga odavale rahastamisele, mis on otseselt subsideerinud nende bilanssi; taunib asjaolu, et kuigi tegemist on rahapoliitika selge fiskaalse ülekandumismõjuga, ei ole selle subsiidiumi suurust jälgitud ega avalikustatud ning puuduvad ranged tingimused selle kohta, kas ja kuidas seda investeeritakse; rõhutab, et kõigi seda liiki erakorraliste meetmetega peaksid kaasnema meetmed, millega leevendatakse moonutatavat mõju turgudele ja majandusele;
13. mõistab hukka praeguse, ehkki järk-järgult väheneva rahastamismäärade vahe VKEdele ja suurematele äriühingutele rahastamise võimaldamisel, väikeste ja suurte laenude intressimäärade vahe ning laenuitingimuste vahe VKEde puhul, mis asuvad euroala eri riikides, kuid tunnistab, et rahapoliitikal on selle valdkonna saavutuste osas piiratud võimalused; rõhutab, et pidev pankade bilansside kohandamise vajadus mõjutab mõnes liikmesriigis muu hulgas ka krediidi kättesaadavust VKEdele; juhib lisaks tähelepanu ohule, et äriühingute võlakirjade ostmine EKP poolt kapitaliturul võib veelgi moonutada konkurentsi, kus kõlblikuskriteeriumid ei tohiks edasisi moonutusi tekitada, eelkõige mis puudutab riskiraamistikku, ning millest VKEsid ei tohiks kõrvale jätta;
14. rõhutab asjaolu, et pikaajaline lauge tulukõver võib pankade kasumlikkust vähendada, eriti kui nad oma ärimudeleid ei kohanda, ning tekitada potentsiaalseid riske, eelkõige seoses erasäästude ning pensioni- ja kindlustusfondidega; hoiatab, et pankade kasumlikkuse vähenemine võib kahandada nende valmisolekut laenuandmisest arendada; juhib eelkõige tähelepanu sellise intressimäärade poliitika negatiivsele mõjule kohalikele ja piirkondlikele pankadele ja hoiupankadele, mis saavad finantsturgudel vaid vähest rahastamist, ning kindlustus- ja pensionisektorile sellest poliitikast tulenevatele ohtudele; nõuab seetõttu negatiivse intressimäärade vahendi, selle rakendamise ja mõju konkreetset ja pidevat jälgimist; rõhutab, et selle ülimaldala (negatiivse) intressimäärade poliitika kaotamine vajab nõuetekohast, usaldusväärset ja õigeaegset juhtimist;
15. mõistab, miks negatiivsed intressimäärad kasutusele võeti, kuid rõhutab oma muret negatiivsete intressimäärade poliitika võimalike tagajärgede pärast eraisikutest hoiustajatele ning pensioniskeemide finantstasakaalule ja seoses varade hinnamullide

arenguga; on mures asjaolu pärast, et mõnes liikmesriigis on pikaajaliste hoiuste intressimäärad inflatsioonimäärast madalamal; usub, et tulenevalt demograafilistest suundumustest ja kultuurilistest eelistustest hoiustamise puhul võivad need tuludele avaldavad negatiivsed mõjud tuua kaasa kodumajapidamiste säästumäära kasvu, mis võib olla kahjulik sisenõudlusele euroalal; hoiatab, et hoiuste intressimäärade allapoole suunatud jäikus võib kahandada kasu, mida annab EKP hoiuste intressimäärade negatiivseks viimine;

16. on jätkuvalt mures eurosüsteemi refinantseerimisoperatsioonide raames tagatisena esitatavate mittekaubeldavate väärtpaberite ja varaga tagatud väärtpaberite jätkuvalt suure hulga pärast; kordab oma nõudmist, et EKP annaks teavet selle kohta, millised keskpangad on nimetatud väärtpabereid vastu võtnud, ja avalikustada selliste varadega seotud hindamiseetodid; toonitab, et avalikustamine oleks kasulik EKP-le antud järelevalveülesannete parlamentaarse kontrolli eesmärgil;
17. palub EKP-l uurida, kuidas erineb rahapoliitika ülekandumine liikmesriikides, kus on tsentraliseeritud ja kontsentreeritud pangandussektor, ja liikmesriikides, kus on mitmekesisem kohalike ja piirkondlike pankade võrgustik, aga ka riikides, mis sõltuvad majanduse rahastamisel rohkem pankadest või kapitaliturgudest;
18. kutsub EKP-d hindama hoolikalt uute varade ja kinnisvaramullide uuesti tekkimise ohtu tulevikus EKP väga madalate (negatiivsete) intressimäärade poliitikast tulenevalt, arvestades eelkõige ulatuslikult suurenenud laenuandmiskahtusid ja ebaproportsionaalselt kõrgeid hindu kinnisvarasektoris, eriti mõnes suurlinnas, ning on veendunud, et EKP peaks koos Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga esitama ettepanekud sellega seotud konkreetsete makrotasandi usaldatavuse soovituste koostamiseks;
19. toetab EKP hinnangut, et praeguses CRD IV/CRRi paketi puuduvad teatavad meetmed, mida saaks tulemuslikult kasutada ka teatavate süsteemse riski liikide puhul, nagu i) mitmesugused varaga seotud meetmed, sh laenusumma ja vara väärtuse suhtarvu, laenusumma ja sissetuleku suhtarvu või võla teenindamise kulude ja sissetuleku suhtarvu ülempiiride kohaldamine, ning ii) erinevate riskipositsiooni piirangute kehtestamine, mida praegune riskide kontsentreerumise määratlus ei hõlma; nõuab tungivalt, et komisjon uuriks, kas selle kohta oleks vaja seadusandlikke ettepanekuid; märgib, et mõned nendest meetmetest on juba suudetud integreerida Euroopa hoiuste tagamise skeemi ettepaneku osas praegu käimasolevasse seadusandlikku töösse;
20. märgib, et nagu näitas EKP roll Kreekale 2015. aasta juunis likviidsuse pakkumisel ning EKP nõukogu lekkinud arutlused Küprose pankade maksevõime üle, ei ole euroala asutustele keskpanga poolt likviidsuse pakkumise aluseks olev „maksejõuetuse“ mõiste piisavalt selge ja õiguskindel, kuna EKP on viimastel aastatel viidanud kordamööda nii maksejõuetuse staatilisele kontseptsioonile (mis põhineb sellel, kas pank täidab teataval ajahetkel kapitali miinimumnõudeid) kui ka dünaamilisele kontseptsioonile (mis põhineb stressitestide tulevikku vaatavatel stsenaariumidel), et õigustada erakorralise likviidsusabi andmise jätkamist või piiramist; toonitab, et sellise selguse puudumisega tuleb tegeleda, et tagada õiguskindlus ja edendada finantsstabiilsust;
21. märgib, et EKP president on tunnistanud EKP poliitika jaotusmõju olemasolu, millel

on mõju ebavõrdsusele, ning võtab teadmiseks EKP hinnangu, et kodanike ja VKEde laenukulude vähendamine, mis edendab euroalal tööhõivet, võib osaliselt selle jaotusmõju kompenseerida;

22. märgib, et EKP varaostukavad on viinud võlakirjade tootluse enamikus liikmesriikides enneolematult madalale tasemele; hoiatab varade liiga kõrgeks hindamise ohtude eest võlakirjaturgudel, mis võib osutada probleemseks, kui intressimäärad piisavalt jõulise majanduse elavdamise puudumise tõttu jälle tõusma hakkavad, eriti riikides, mille suhtes kohaldatakse ülemäärast eelarvepuudujäägi menetlust, või suure võlakoormusega riikides; märgib, et intressimäärade ootamatu tõus tulukõveral praeguselt madalalt tasemelt üles sisaldab finantsasutuste jaoks, kellel on palju turuhinnal põhinevaid finantsinstrumente, olulist tururiski;
23. rõhutab Euroopa Kohtu määratletud eeltingimusi, mida Euroopa Keskpankade Süsteem peab iga euroala liikmesriigi riigivõlakirjade ostmise korral järelturul järgima:
 - ostust ei teatata,
 - ostu suurus on algusest peale piiratud,
 - riigivõlakirjade emiteerimise ja nende ostmise vahele Euroopa Keskpankade Süsteemi poolt jääb teatav minimaalne ajavahemik, mis määratletakse kohe alguses ja hoiab ära emiteerimistingimuste moonutamise,
 - Euroopa Keskpankade Süsteem ostab ainult nende liikmesriikide riigivõlakirju, kellel on võlakirjaturule juurdepääs, mis võimaldab selliste võlakirjade rahastamist,
 - ostetud võlakirju hoitakse lõpptähtajani ainult erandjuhtudel ning ostmine piiratakse või peatatakse ja ostetud võlakirjad turustatakse uuesti, kui sekkumise jätkamine ei ole enam vajalik;
24. võtab teatavaks asjaolu, et mõned liikmesriigid võivad kasutada väga madalate (negatiivsete) intressimäärade poliitikat ettekäändena, et lükata edasi vajalikke struktuurireforme ja valitsemissektori esmase eelarvepuudujäägi vajalikkude konsolideerimist, eriti keskvalitsuse tasandil, ning juhib sellega seoses tähelepanu stabiilsuse ja kasvu paktiga võetud kohustustele; tunnistab, et üks eelarve ülejääki soodustavaid põhjuseid mõnes liikmesriigis on olnud avaliku sektori võla negatiivsed intressimäärad; rõhutab, et riikide majanduspoliitikat tuleks kooskõlastada, seda eelkõige euroalal; toonitab, et ebatraditsioonilisest rahapoliitikast loobumise vältimatu protsess saab olema väga keeruline ja seda tuleb hoolikalt kavandada, et vältida negatiivset šokki kapitaliturgudele;
25. väljendab heameelt nõukogu istungi protokollis avaldamise ja otsuse üle avalikustada netofinantsvarade kokkulepped EKP ja riikide keskpankade vahel; julgustab EKPd jätkama läbipaistvuse parandamist; tuletab EKP-le meelde, et personali töölevõtmise poliitika peab vastama parimatele tavadele;
26. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artiklis 130 sätestatud EKP sõltumatus rahapoliitika juhtimisel on hindade stabiilsuse tagamise eesmärgi jaoks hädavajalik; palub kõikidel valitsustel hoiduda avalduste tegemisest, milles seatakse kahtluse alla

selle institutsiooni roll talle antud volituste raames;

27. palub EKP-l pöörata seoses talle antud pangandusjärelvalve ülesannetega eritähelepanu proportsionaalsuse põhimõttele;
28. osutab EKP ja Euroopa Pangandusjärelvalve vahelisele ülesannete jaotusele; rõhutab, et EKPst ei tohiks saada ühtse järelvalvemehhanismi väliste pankade jaoks *de facto* standardite kehtestaja;
29. märgib, et EKP nõukogu kiitis 18. mail 2016 heaks määruse üksikasjalike laenuandmete ja krediidiriskiandmete kogumise kohta (AnaCredit); palub EKP-l ja riikide keskpankadel jätta AnaCrediti rakendamisel võimalikult palju tegutsemisruumi;
30. palub EKP-l seoses AnaCreditiga mitte alustada tööd uute etappide väljatöötamiseks, kuni on toimunud avalikkusega konsulteerimine, millesse on täielikult kaasatud Euroopa Parlament ning on võetud eelkõige arvesse proportsionaalsuse põhimõtet;
31. märgib murelikult, et üleeuroopaline automatiseeritud reaalarvelduste kiirülekanDESüsteemi tasakaalustamatus euroalal on hoolimata kaubavahetuse tasakaalustamatuse vähenemisest uuesti suurenemas ning et see osutab pidevale kapitali väljavoolule euroala äärealadelt;
32. tuletab meelde, et rahandusalane arutelu on oluline rahapoliitika läbipaistvuse tagamiseks Euroopa Parlamendi ja laiema avalikkuse ees;
33. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning Euroopa Keskpangale.